

ע"פ 30019/05/15 - אליהו חסן נגד מדינת ישראל

בית הדין הארצי לעבודה
בפני: השופטת לאה גליקסמן, השופט אילן איטח, השופט משה טוינה
ע"פ 30019-05-15

המערער

אליהו חסן

המשיבה

מדינת ישראל

בשם המערער - עו"ד מוטי יוסף

בשם המשיבה - עו"ד ענת שמעוני

פסק דין

- ערעור זה סב על פסק דינו של בית הדין האזורי בבאר שבע (הע"ז 12113-04-10), שבו הורשע המערער בעבירה לפי סעיפים 2(א)(1) ו-2(א)(2) לחוק עובדים זרים, התשנ"א - 1991, ונגזר עליו קנס בסך של 43,000 ₪, ב-43 תשלומים שווים. עוד נקבע כי המערער יחתום על התחייבות בסך 116,800 ₪ להימנע מביצוע העבירות שבהן הורשע, וזאת למשך 3 שנים מיום גזר הדין. הערעור סב על הן על הכרעת הדין והן על גזר הדין.
- אשר להכרעת הדין - לאחר שבחנו את כלל החומר המצוי בתיק וטענות הצדדים, לא שוכנענו שיש מקום להתערב בקביעתו העובדתית של בית הדין האזורי, שלפיה המשיבה הוכיחה מעבר לכל ספק סביר כי המערער העסיק את שלושת העובדים מושא כתב האישום.
- מחומר הראיות עולה במפורש כי המערער, קבלן חשמל, ביצע עבודת חשמל באתר בבנייה (בית פרטי; להלן - **הנכס**), ונכון לאותה העת היה קבלן החשמל היחיד שביצע עבודות חשמל בנכס. עוד עולה מחומר הראיות כי העובדים מושא כתב האישום נצפו מבצעים יחדיו, בנכס, עבודות חשמל, שבאחריות המערער.
- נדגיש לעניין זה כי לא הייתה מחלוקת שהמערער התחייב לבצע את עבודות החשמל בנכס. בהקשר זה נציין כי לא מצאנו כל קושי בקביעת הממצאים העובדתיים על בסיס תיאור המקרה כפי שנרשם בזמן אמת בכתב יד, ואשר בבית הדין בעדות המפקח שרשם את הדברים. בנוסף, העובדה ששלושת העובדים עבדו בנכס בעבודות חשמל שבוצעו בכלי עבודה שסופקו על ידי המערער נתמכת גם בהודעת המערער עצמו בחקירתו בפני חוקרי המשיבה (ת/10). נוכח האמור, אין בעדותה של בעלת הנכס, שלפיה באזור הנכס התבצעו עבודות של בניית בתים נוספים וכי הנכס לא היה מגודר, כדי ליצור ספק סביר בנוגע לקביעה כי העובדים שנמצאו בנכס עובדים בעבודות חשמל בפועל קשורים למערער.
- בנסיבות אלה, קמה החזקה שלפיה המערער הוא מעסיקם של שלושת העובדים הנ"ל. משלא עלה בידי המערער להקים ספק סביר לגבי פועלה של החזקה, אין מקום להתערב בהכרעת בית הדין.
- נוסיף עוד, כי גם אם היה מקום לקבל את גרסת המערער שלפיה התקשר רק עם אחד משלושת העובדים (חוסאם) כ"קבלן משנה", אשר היה אמור לבצע את העבודה שבמסגרתה הועסקו שני העובדים הנוספים בנכס, אין בכך כדי לפטור את המערער מאחריות פלילית הן להעסקתו של אותו "קבלן משנה" והן להעסקת שני

העובדים הנוספים בנכס, זאת מכוח הנפסק בעניין **בראשי** [רע"פ 2217/12 מדינת ישראל נ' זלמן בראשי ואחיו בע"מ, (24.2.2013)].

7. בנסיבות האמורות, לאור העדויות הקיימות בתיק, שדי בהן כדי להרשיע את המערער בעבירות המיוחסות לו, אין באי חקירתם ואי הבאתם לעדות של העובדים מושא כתב האישום, כדי לעורר ספק סביר, המצדיק את קבלת הערעור וזיכוי המערער.

8. אשר לערעור על גזר הדין, בית הדין האזורי קבע מתחם ענישה והטיל על המערער עונש ברף הנמוך של המתחם, תוך התחשבות בטענות השיהוי ועינוי הדין שנגרם למערער. גזר הדין אינו חורג לחומרה מהמתחם הסביר, ולא מצאנו כל הצדקה להתערב בו.

9. **סוף דבר** - הערעור על הכרעת הדין ועל גזר הדין נדחה.

ניתן היום, ד' אדר ב' תשע"ו
(14 מרץ 2016) בהעדר
הצדדים ויישלח אליהם.
לאה גליקסמן,
שופטת, אב"ד

משה טוינה,
שופט

אילן איטח,
שופט